

שישה חודשים אחרי שהמיסעדה „המישפחה” נפתחה בתרועה גדולה, היא נסגרה בקול דממה - ביגלל סיכסוך מישפחתי

מיסעדין חקק
„ברחתי בבלת האחרות”

טפל לאנשים שישבו במיסעדה — בדרך כלל חברים שלי — ובאה אליהם בטענות. היא סיפרה לכו כסף על חברים, וכי אני פילנטרופ של עבריינים ומממן להם מיסעדין טים.

באחת הפעמים ישבו חברים קרוי בים שלי, קיבוצניקים וכמה אנשי צבא שהזמנתי לארוחת-ערב. פני תאום ראיתי את האוטו שלה מת קרב. היא כימעט דרסה זוג צעיר, שעבר במקום. הם רצו להכות אוי תה כאשר ירדה מהאוטו, ואני התערבתי.

ראיתי שהיא מסוממת לגמרי, עם עיניים אדומות. היא היתה לבושה בגלבייה ציבעונית עם עניבה של גבר מסביב לראש ויחפה.

היא הפכה שולחן מלא אוכל ושפכה לאנשים משקה בפנים. לקו

כמו אנשיהקומנדו הימי, שאימצו אותי. בזמנו עשינו הרבה מסיבות ביחד, ותמיד ברוח טובה. אנשים יודעים שאני אוהב לעזור, ופונים אלי באופן קבוע, ואני יכול להגיד שאף-פעם לא איכזבתי חבר אם ביקש ממני משהו.

כושני רמון גר אצלי עד עכשיו כשהוא בא מהדרום לתל-אביב. יש לו אצלי בבית מיטה קבועה, ואנחנו חברים.

כל החברים שלי באו לאחל לי הצלחה לפני שישה חודשים, כשפי תחתי עם שותפים מיסעדה בשם המישפחה.

„רוצה

כסף”

כבר בהתחלה, כשפתחתי את המיסעדה, התחילה צ'צ'ה לר בוא ולהטריד אותי שם. היא תמיד

שלא בנוח. הוא מאוכזב כי אינו יכול לפגוש את בנותיו, ומקווה שהמישפט יסתיים במהרה ואז יוכל — אולי — לשוב לאיתנו.

מדוע לא גרמה לו צ'צ'ה בעיות דומות בעבר? **מספר גאוזי:**

עד לפני תקופה התנהל הכל בדר. הייתי משלם מזונות מדי חודש בחודשו. קניתי לילדות ביי גוד, שילמתי לרופא-שיניים, מורים פרטיים, באלטן ושיעורי-פסנתר, אפילו קניתי להן פסנתר. כל זה מרצוני החופשי. אני אוהב אותן, והיות שלי לא היו מותרות כאלה כשהייתי ילד — רציתי שלבנות יהיה הכל.

אני עליתי מעיראק עם עלייתיהי נוער ב-1951. הייתי בקיבוץ עין הכרמל, יתור מאוחר התגייסתי לצבא, וכשהשתחררתי — עברתי לגור בפתח-תיקוה.

התחתתי אז עם צעירה בשם

בערב שבו הודיעו על רצח בשיר אל-ג'מיל, בספטמבר וגדוליהעם ישבו ודנו בכניסת צה"ל למערב ביירות. חגגה הבו-הימה את פתיחת המיסעדה החדש שה של גאוזי חקק (העולם הזה 2351). השבוע נסגרה המיסעדה בשקט.

„כל זה קשור בהתמוטטות הירבורסה. צ'צ'ה הורסת לי את הדיים, מאז שהפסידה כספים במיניות. היא יורדת עליי בלי רחמינות. בגללה סגרתי את המיסעדה, ואני נמצא כמעט בפשיטת-רגל.”

צ'צ'ה הוא כינוייה של ריבקה חקק, אשתורלשעבר של גאוזי ואם שתי בנותיו: אפרת והגר.

גאוזי וצ'צ'ה הכירו זה את זה לפני 16 שנים, כאשר צ'צ'ה עבדה כמזונת בבר המלון גח רימון. שם היה גאוזי נוהג לשתות. צ'צ'ה היתה קלפנית ונהגה לברות את רוב שעות היממה במו

המישפחה בצרות

איתה, והיא הסבירה לי שהיא צריכה באופן דחוף כסף לארבעה חודשי-מזונות מראש.

לא היה לי סכום כזה. פירקתי תוכנית-חסכון בבנק ונתתי לה 84 אלף שקל במומנים.

אני יודע שאת הכסף היא לא מוציאה על הילדות. כפי שאמרתי בכתבה-הגנה שלי במישפט, היא קונה סמים, היות שהיא לא מתפייקת בלי חשיש. עכשיו היא השתגעה לגמרי מפני שהפסידה הרבה כסף בבורסה. תאוות-הבצע שלה לא יודעת גבול, והיא מנסה לסייחוס ממני כסף בכל דרך אפשרית.

אני לא הולך לבקר את הבנות שלי אצלה בבית. אחרי שפעם מצאה המיטרה אקדח טעון אצלה, שהיה חבוי בתיקה הכפולה, ואני לא יודע מה היא מתכננת.

„לא לוותר לסחטנות”

כל פעם שאני מבקש שהיא תשלח את הבנות במונית, היא מציגה לי תנאי שאתן לה סכום כסף ואז תשלח את הבנות.

אני לא רואה את הילדות שלי כבר כמה שבועות, וזה כואב לי. אני קשור אליהן.

אני החלטתי לא לוותר לסחטנות שלה יותר ומחכה שהכל יתברר בבית המישפט. בינתיים סגרת את המיסעדה בגללה, ואני לא יודע מה יהיה עם המקום.

הפסדתי המון כסף כתוצאה מכל ההתפרעויות האלה. אני בסך הכל רוצה שקט ולחיות את חיי כרגיל, ולא להימצא במתח כזה. זה מי יותר.

עד כאן דבריו של גאוזי, ואילו אשתורלשעבר טענה בכתבה-התביעה כי בכל פעם היתה צריכה להתחנן לפני שישלם מזונות לילדות. היא התלוננה כי הוא מגלה ארוה-חיים בזבזני, מבלה בלילות בבארים ומזמין את כולם על חשבונו. הוא בזבזן, פילנטרופ, מממן עבריינים, אך כשהדבר נוגע לבנותיו, נעשית ידו קפוצה.

חות שראו את המהומה כמו וברחו בלי לשלם. שניים מחברי תפסו אותה בכוח והושיבו אותה, ורק לאחר שבלעה כמה גולולות נרצעה.

כששאלו אותה מה היא רוצה, ענתה: „כסף!”

החלטתי לא להופיע עוד במי-סעדה. השותפים שלי ניהלו את המקום. היא המשיכה להופיע בכל יום ולקחת אוכל הביתה. זה לא הפריע לי.

„ברחה עם הקופה!”

פעם בשבת, בשעת הצהריים, קבעתי פגישה עם חברים במיסעדה. לפתע עצרה מכונת-פיאט בהריתק-בלמים. ראיתי את צ'צ'ה וחברתה יורדות מהמכונית. החברה היתה שתוייה לגמרי, וצ'צ'ה ניב-לה את פיה וצרחת בקולות חיי-תיים מלים לא ברורות. כשרצתה חברתה להתיישב — נפלה על הריי-צפה. המלצרית הרימה אותה, הושיבה אותה על כסא ונתנה לה כוס מים. היא שפכה את המים וצעקה בקול רם: „אני רוצה וודקה, וודקה שמירנוף!” אנשים עמדו במעגל והסתכלו על המחזה. גם ניידית-מיטרה הגיעה למקום. אחרי רי שמישהו הזמין אותם. השותפים שלי ביקשו אותי לעשות איזה הסדר איתה, היות שאי-אפשר לנהל מיסעדה בצורה כזאת.

הם ביקשו שלא תבוא עוד ל-מיסעדה.

ביקשתי ממנה שלא לבוא, ושוב סחטה ממני כסף. בכל זאת באה ואני, ברחתי במונית הביתה. כשי הגעתי לשם קיבלתי טלפון בהול מהשותפים במישפחה, הם אמרו לי שצ'צ'ה משתוללת שם, היא שברה בינתיים זכוכית והתנפלה על הקופה, לקחה את הפדיון ואת ספרי החשבונות.

הילדות המזועזעות היו איתה באותו מעמד.

צ'צ'ה נמלטה מהמקום עם הקופה, והשותפים הועיקו מיטרה. אחרי העניין הזה ישבתי לדבר

ביקשה כסף בצעקות איומות, בי נוכחות כולם, והיתה מנבלת את פיה בצורה איומה. בדרך כלל הייתי קם ומסתלק מהמקום. כשי היא רופפת אחרי בצעקות, פעם אחת, כשישבתי במסעדה אחרת, הגיעה פרוצת-שיער בנעלי-

קלרה. היא היתה יפה, אך בעלת אופי איום, פולניה טיפוסית. היא דיכאה אותי בעזרת קרוביה ושכיניה הפולניים — עד שנמלתי מה-ביה באיזה יום והתגרשנו.

בתקופה ההיא הסתובבתי בתל-אביב ושתיתי הרבה. הכרתי אז

צ'צ'ה וגאוזי חקק בימי נשואיהם קולות חייתיים וגלאבייה

ב„סיבובים” של הלילה את אורי ליפשיץ הצעיר ועמוס קינן, והתחייברנו. היינו יוצאים לשתות ביחד. פתחנו מועדון הצוללת הצהובה ויותר מאוחר, כאשר נסגר, פתחנו יחד מיסעדה בשם המישפחה בייפו. גם זו נסגרה ונשארונו חברים.

עם אורי ליפשיץ נסעתי יחד במישלחת מטעם הפנתרים השחור רים, הקשורים ברק”ח לקובה. צ'צ'ה לי ביטון, חבר שלי סידר לי זאת. פגשתי את פידל קסטרו והייתי במוסקבה. אני אוהב לבלות ומכיר הרבה חברה, בייחוד אנשי-צבא

עדוני-קלפים, שם הפסידה כסף רב. היא הבטיחה לגאוזי להפסיק להמר, ואז ב-1968, התחתנו. הם היו נשואים כשנה, בערך, התגרשו והמשיכו לחיות יחד עוד תקופה. שתי הבנות נולדו אחרי הגירור שין. הגר היא בת 11 וחצי, ואפרת בת 9 וחצי. הבנות חיות יחד עם אמן.

גאוזי קשור מאוד לבנותיו ונותן להן מכל טוב. הוא משלם ביד רחבה, קונה להן ביגוד יקר, משרים לם שיעורי עזר למורים. שתי ה-בנות משתתפות בחוג לבאלט וב-שיעורי-פסנתר.

לצ'צ'ה מכונת, שבה היא מטיי-לת בעיר כרוב שעות היום, ואין היא עובדת. במשך כל השנים לא היה הסכם חתום בין גאוזי לגורי שתן, והוא נוהג לפזר כסף ללא חשבון וביקורת.

באוגוסט 1979 ערכו גאוזי וצ'צ'ה הסכם, שלפיו עליו לשלם מזון. הם מגיעים כיום ל-240 אלף לירות לחודש, עבור שתי הבנות. לפני כמה שבועות הגיע אל גאוזי עורך-דין ממשרות של מנחם רובינשטיין, ומסר לידיי הזמנה לבית-המישפט, יותר מאוחר קיבל כתב-תביעה ובמקביל — צו-עיכוב יציאה מהארץ ועיקול על שני חש-בונות-בנק שלו. נוסף על כך הטי-לה צ'צ'ה, באמצעות פרקליטה, עיקול על חשבונות המיסעדה המישפחה — חשבון משותף לו ור-לשני שותפיו.

בבקשת צו-עיכוב-היציאה הטיל רשם בית-המישפט על גאוזי ערבות בסך מיליון שקל — למיקדה ש-ירצה לעזוב את הארץ.

גאוזי מיהר להגיש כתבה-הגנה שבו הוא טוען כי התביעה היא טורדנית והסכום הנדרש ממנו עבור בנותיו אינו מציאותי כלל. צ'צ'ה דורשת ממנו כיום 47.800 שקלים לחודש עבור הבנות. היא גם פנתה אליו ודרשה כי יכסה לה סכום של אובר-דרפט בבנק, בסך 70 אלף שקל.

„פגישה עם קסטרו”

גאוזי אינו מרבה לצאת מה-בית בימים אלה. הוא מרגיש